

венската съ всичкитѣ си села (и Жеравна), Ямболска, Ени-Зарска (Ново Загорска), Карнобашка, Айтошка, Созополска, Бургашка, Анхиалска, Месемврийска, освѣнъ месемврийски нѣкои села, които лежатъ отъ къмъ сѣверна страна на бълканатъ и които са присаединяватъ на Прѣславската епархія“. А въ отговоръ на писмото на Сливенската община, да напусне събора въ случай, че се откъсне нѣкое село отъ Сливенския санджакъ и се даде на друга епархия, Чинтуловъ пише: „Колко и да е по угодата мѣ вашето повилевіе, за да си дамъ уставката отъ прѣдставителството съ, което ще да е за меня като най прѣскръбна чарта на животътъ ми и да стана да си дода, но пакъ ни са наехъ да го стора, догдѣ ни ми повторитѣ из ново това вашѣ рѣшеніе, прѣскръбна чарта казвамъ, защото незная работата ни какъвъ край ще даде“. Съобщава сжщо, че прошеніето за избиране екзархъ било подадени на Великия везиръ, а той като го прочелъ взелъ да си трие ржцѣтъ и рѣкълъ: „Ще ми дозволити нѣколко дена догдѣто прѣдставя прошеніето и тогава ще ви дамъ отговорътъ“. Слѣдъ това, че сключилъ спогодба съ старо загорския прѣдставителъ, двѣтъ епархии (Сливенската и Старо Загорската) да си иматъ два епархийски съвѣта, а единъ митрополитъ, и че билъ съставенъ списъкъ на кандидатитѣ за владици, който щѣлъ да бже разпратенъ до епархитѣ за изборъ. (Проток., ц. г., с. 198—199). — Въ писмо отъ 1. VI. повторно съобщава границитѣ на сливенската епархия съ принадлежащитѣ къмъ нея каази, и спогодбата си съ старозагорския прѣдставителъ. Наново запитва общината ще му прати ли остатъка отъ прѣдставителската заплата (20 лири), за да „знаемъ и азъ какъ да постѣпимъ“. Съобщава, че втория отговоръ на Великия везиръ билъ: „прѣведете уставатъ съ на турскы, та ми го